

Sygn. akt III CSK 209/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa K. K.
przeciwko Bankowi [...] w W.
o pozbawienie wykonalności bankowego tytułu wykonawczego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 24 października 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo o pozbawienie wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez pozwany Bank przeciwko powodowi jako poręczycielowi niespłaconego kredytu udzielonego pozostającej obecnie w upadłości spółce, której jednym z udziałowców był powód.

W skardze kasacyjnej powód, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołał się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżący nie wykazał istnienia przesłanki przedsądu, na którą się powołał.

Przedstawione zagadnienia nie są zagadnieniami prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Pierwsza i trzecia kwestia, dotyczące konsekwencji dla odpowiedzialności poręczyciela nie zawiadomienia go przez wierzyciela o opóźnieniu dłużnika w spłacie długu, były już przedmiotem jednolitych wypowiedzi Sądu Najwyższego między innymi w wyrokach z dnia 12 grudnia 2001 r. III CKN 28/01 i z dnia 10 października 2003 r. II CK 84/02 (nie publ.), nie są więc zagadnieniami nowymi, nierozstrzygniętymi dotychczas przez Sąd Najwyższy, jak wymaga tego prawidłowe rozumienie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2012 r. II PK 294/11, z dnia 19 października 2012 r. II SK 10/12 i z dnia 31 stycznia 2013 r. II CSK 479/12). Skarżący nie przedstawił żadnych argumentów, które podważałyby stanowisko Sądu Najwyższego zajęte w tym przedmiocie i uzasadniały jego zmianę.

Drugie zagadnienie nie występuje w rozpoznawanej sprawie, gdyż Sądy ustaliły, że umowa stron nie uzależniała powstania wymagalności długu z poręczenia od zawiadomienia poręczyciela o opóźnieniu dłużnika, a zgodnie

z art. 398¹³ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Dodatkowo należy stwierdzić, że sformułowanie drugiego i trzeciego zagadnienia wskazuje iż nie są to zagadnienia prawne, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. - a więc istotne, poważne i budzące zasadnicze wątpliwości, kontrowersje i rozbieżne oceny prawne zagadnienia o charakterze abstrakcyjnym i uniwersalnym, powstałe na tle określonych przepisów prawa - lecz w istocie pytania o prawidłowość i trafność zastosowania przepisów prawa do określonego stanu faktycznego, który - w odniesieniu do pytania drugiego - nie jest nawet zbieżny ze stanem faktycznym ustalonym w sprawie. Takie pytania nie są zagadnieniami prawnymi i nie mogą stanowić skutecznej podstawy wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]